

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **H. F.**, nar. ..., bytem ..., zastoupené JUDr. Eliškou Vranou, advokátkou se sídlem v Praze, doručovací adresa společná advokátní kancelář Hanzlík a partneři, Na Hřebenech II. 1718/8, 140 00 Praha 4, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2013, sp. zn. ..., č. j. ...,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20. 6. 2013, sp. zn. SZ/1244/2012/9S-JMK, č. j. MPSV – UM/9528/13/9S-JMK se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná má povinnost zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 2.600 Kč do 30-ti dnů od právní moci rozsudku, k rukám právní zástupkyně žalobkyně JUDr. Elišky Vrané, advokátky, se sídlem v Praze, doručovací adresa společná advokátní kancelář Hanzlík a partneři, Na Hřebenech II, 1718/8, 140 00 Praha 4.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobkyně napadala rozhodnutí vydané žalovaným dne 20. 6. 2013 sp. zn.: ..., č. j.: ..., kterým Ministerstvo práce a sociálních věcí rozhodlo tak, že zamítlo odvolání žalobkyně a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 17. 10. 2012, jímž byl zamítnut návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a bylo rozhodnuto žalobkyni poskytovat příspěvek na péči v původní výši 8.000 Kč měsíčně.

V žalobě žalobkyně uvedla, že jádrem sporu mezi ní a správními orgány obou stupňů je posouzení, zda životní potřeba spočívající v neschopnosti užití komunikačního zařízení (např. mobilního telefonu), které není v bezprostředním (tj. blízkém) dosahu žalobkyně, spadá, z hlediska hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby, pod položku „komunikace“ ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách nebo zda má být tato životní potřeba subsumována pod položku „péče o domácnost“ ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. j) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

Tu skutečnost, že žalobkyně není schopna zvládnout životní potřebu spočívající v užití komunikačního zařízení (např. mobilního telefonu), který není v jejím bezprostředním (tj. blízkém) dosahu, vyplývá jak z posudku posudkového lékaře MSSZ Brno, tak z posudku PK MPSV ČR, pracoviště Brno a tuto skutečnost současně nezpochybňuje ani úřad práce ani MPSV.

Za situace uvedené v odst. 3. žaloby, tak – s ohledem na ust. § 120 o.s.ř., ve spojení s ust. § 64 s.ř.s., může vzít za svá skutková zjištění i shodné tvrzení účastníků řízení, tj. že žalobkyně není schopna zvládnout životní potřebu spočívající v užití komunikačního zařízení (např. mobilního telefonu), který není v jejím bezprostředním (tj. blízkém) dosahu.

A právě ta skutečnost, zda životní potřeba spočívající v neschopnosti užití komunikačního zařízení (např. mobilního telefonu), který není v bezprostředním (tj. blízkém) dosahu žalobkyně spadá, z hlediska hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby, pod položku „komunikace“ ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, nebo zda má být tato životní potřeba subsumována pod položku „péče o domácnost“ ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. j) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, je s ohledem na ust. § 8 odst. 2 písm. c) a § 8 odst. 2 písm. d) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, klíčová pro posouzení, zda žalobkyni náleží nebo naopak nenáleží zvýšení příspěvku na péči, neboť právě a jen neschopnost zvládat další (jednu) aktivitu jí dělí od posouzení, zda její zdravotní stav odpovídá stupni závislosti IV. (tj. úplná závislost), když posudkové orgány u žalobkyně hodnotí její neschopnost zvládat základní životní potřeby v oblasti 8 aktivit, přičemž stupni závislosti IV. odpovídá neschopnost zvládat 9 nebo 10 aktivit (základních životních potřeb).

To, zda životní potřeba spočívající v neschopnosti užití komunikačního zařízení (např. mobilního telefonu), které není v bezprostředním (tj. blízkém) dosahu posuzovaného, tj. žalobkyně, spadá, z hlediska hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby, pod položku „komunikace“ ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách nebo zda má být tato životní potřeba subsumována pod položku „péče o domácnost“ ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. j) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, je otázkou právní a nikoliv otázkou skutkovou (tj. odbornou) a proto závěry vyplývající z těchto skutkových zjištění, které byly shromážděny lékařskou posudkovou službou v rámci posuzování zdravotního stavu účastníka řízení **přísluší správním orgánům a nikoliv orgánům lékařské posudkové služby**. Jedině tento procesní přístup pak z logiky věci odůvodňuje rozhodnutí zákonodárce, který meritorní rozhodování o této dávce sociální péče svěřil správním orgánům (tj. úřadům práce) a nikoliv orgánům lékařské posudkové služby, neboť v opačném případě by nic nebránilo tomu, aby lékařská posudková služba na místo podkladového „posudku o zdravotním stavu“ vydávala přímo rozhodnutí ve věci samé.

Správní orgány obou stupňů závěr spočívající v tom, že neschopnost užití komunikačního zařízení (např. mobilního telefonu), které není v bezprostředním (blízkém) dosahu žalobkyně, spadá, z hlediska hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby pod položku „péče o domácnost“ ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. j) zákona o sociálních službách, nikterak nezdůvodňuje, k tomuto závěru nepředkládá žádnou racionální právní argumentaci a v tomto směru zcela přejímá závěry orgánů lékařské posudkové služby.

Prismatem důvodu uvedených v odst. 1. – 7. této správní žaloby jsou tak správní rozhodnutí obou správních orgánů **fakticky nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.**

K věci samé pak žalobkyně uvedla:

Životní potřeba pod položkou „**komunikace**“ je vymezena v příloze 1 (vymezení schopností zvládat základní životní potřeby) k vyhl. č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách tak, že **za schopnost zvládat** tuto základní životní potřebu se považuje stav, **kdy osoba je schopna** dorozumět se a porozumět, a to mluvenou, srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, **používat běžné komunikační prostředky**, přičemž podle ust. § 2 a) vyhl. č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, **pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit**, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, **má se za to, že není schopna základní životní potřebu zvládat**, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Životní potřeba pod položkou „**péče o domácnost**“ je vymezena v příloze 1 (vymezení schopností zvládat základní životní potřeby) k vyhl. č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách tak, že za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek, přičemž podle ust. 2 a), vyhl. č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, má se za to, že není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Z výčtu aktivit uvedených v příloze 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách pod položkou „**komunikace**“ je zřejmé, že **smyslem a účelem této položky** je zhodnocení, zda posuzovaný účastník řízení je schopen bez pomoci jiné osoby plnohodnotně komunikovat, a to včetně „zcela samostatného používání“ komunikačních prostředků a nikoliv to, zda posuzovaný je schopen „manipulovat“ s předměty, které lze komunikací běžně využít.

Naopak z výčtu aktivit uvedených v příloze 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, pod položkou „**péče o domácnost**“ je zřejmé, že **smyslem a účelem této položky** je zhodnocení, zda posuzovaný účastník řízení je schopen vlastními silami zajistit péči o domácnost a nikoliv mechanické posouzení, zda ten či onen předmět je schopen „uchopit“, případně s ním i v prostoru nějak manipulovat.

Z rozboru toho, co bylo již uvedeno v žalobě je tak zřejmé, že **schopnost užití komunikačního zařízení** (např. mobilního telefonu) **je třeba hodnotit v rámci položky „komunikace“** ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách **a nikoliv v rámci položky „péče o domácnost“** ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. j) zákona č. 108/2006 Sb., neboť zcela zjevně takový výklad podzákoného právního předpisu odpovídá – z hlediska obsahového, smyslu a účelu jednotlivých položek (aktivit) uvedených v příloze 1 (vymezení schopnosti zvládat základní životní potřeby) k vyhl. č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách. Naopak, **akceptace jiného výkladu by otevřela cestu k možné libovůli a zneužití práva správními orgány**, které by (např. z důvodu napjatého státního rozpočtu) bez součinnosti se zákonodárcem, cestou aplikace práva subsumací životních aktivit pod jiné položky uvedené v této příloze, mohly velmi snadno zbavit těžce zdravotně postižené občany finančních prostředků, na kterých jsou z důvodu potřeby hradit nemalé finanční částky za sociální služby, které jim zabezpečují jiné osoby, existenčně závislí.

Dalším hlediskem, které nelze přehlížet je ta skutečnost, že podle ust. § 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb., se **za pozbytí schopnosti zvládat základní životní potřebu považuje stav, kdy příslušnou aktivitu není posuzovaný schopen zvládat „v přijatelném standardu“**.

Již od účinnosti zákona o sociálních službách (1. 1. 2007) se za „**neschopnost zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu**“ nepovažuje jen stav, kdy příslušnou aktivitu není posuzovaný účastník řízení schopen zvládat vůbec, ale též stav, kdy je posuzovaný schopen příslušnou aktivitu zvládnout **pouze „s dohledem“** nebo **„s pomocí jiné osoby“**.

Z doplňujícího vyjádření odborného lékaře MUDr. P. V. z klinického oboru neurologie a dále z odborného vyjádření znalce ze znaleckého oboru zdravotnictví – se specializací na posudkové lékařství, MUDr. M. V., je zřejmé, že **žalobkyně není schopna užívat komunikačního zařízení** (např. mobilního telefonu) **bez pomoci jiné osoby**, tedy z hlediska soběstačnosti v tzv. přijatelném standardu.

Žalobkyně na základě uvedených skutečností navrhovala, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení s tím, že soud vysloví závazný právní názor (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2007, č. j. 4Ads 102/2006 – 38), že **schopnost užití komunikačního zařízení** (např. mobilního telefonu) **je třeba hodnotit v rámci položky „komunikace“** ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. c) zákona o sociálních službách.

Žalobkyně navrhovala, aby v rámci soudního řízení byl proveden důkaz vyjádřením odborného lékaře MUDr. P. V. a odborné vyjádření znalce z oboru zdravotnictví, se specializací na posudkové lékařství MUDr. V., když tyto důkazy byly k žalobě přiloženy.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně (dále jen „úřad práce“) rozhodl o návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podaného dne 15. 2. 2012 tak, že žalobkyni bude poskytován příspěvek v původní výši 8.000 Kč s odůvodněním, že opětovným posouzením nároku a výše příspěvku bylo zjištěno, že podle ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb., je považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost).

Podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí byl výsledek posouzení stupně závislosti pro účely příspěvku na péči ze dne 23. 8. 2012, kdy posudkovým lékařem MSSZ Brno bylo stanoveno, že žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá 8 základních životních potřeb (mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost).

S tímto rozhodnutím žalobkyně nesouhlasila, podala do něho odvolání a žádala přezkoumání správního rozhodnutí I. stupně.

Žalovaný z důvodu přezkoumání souladu napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a v rozsahu námitek uváděných v odvolání, vyžádal dne 18. 2. 2012 u PK MPSV ČR posouzení zdravotního stavu žalobkyně pro účely odvolacího řízení správního.

Zdravotní stav byl znovu přezkoumán a zhodnocen na jednání PK MPSV dne 6. 2. 2013. Předmětem jednání byl stupeň závislosti, PK MPSV jednala v přítomnosti žalobkyně v doprovodu rodičů. PK MPSV vycházela při vypracování posudku ze spisové dokumentace Ministerstva, spisové dokumentace Úřadu práce, včetně napadeného rozhodnutí, odvolání a sociálního šetření ze dne 5. 6. 2012 a z posudkového spisu vedeného u MSSZ včetně lékařských nálezů a protokolu o jednání. K dispozici pak měla zdravotní dokumentaci, a to nález praktického lékaře z 20. 7. 2012, echo srdce z 23. 3. 2012, gastroenterologický náleze ze dne 29. 2. 2012 a 18. 7. 2012, dále neurologické vyšetření z 10. 7. 2012, kompletní zdravotní dokumentaci praktického lékaře a měla k dispozici také poznatky z vyšetření u účastnice řízení při jednání PK MPSV.

PK MPSV prostudovala podkladovou dokumentaci a doplněnou zdravotní dokumentaci a toto zhodnotila jako dostatečné k projednání věci a k přijetí posudkového závěru:

Jedná se o osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. c) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat 7 nebo 8 základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické

osoby. Platnost posouzení byla stanovena do 30. 10. 2017. PK MPSV zhodnotila, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb, s ohledem na charakter a tíži dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně není schopna zvládat 8 základních životních potřeb (mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost). Ostatní základní životní potřeby (orientace, komunikace) zdravotní stav umožňuje přiměřeně zvládat.

Žalovaná svým dopisem z 18. 12. 2012 požádala PK MPSV o vypracování posudku ve věci posouzení stupně závislosti žalobkyně. Žalobkyně pobírá příspěvek na péči ve výši 8.000 Kč měsíčně, tj. III. stupeň závislosti. Dne 15. 2. 2012 požádala o přiznání vyššího stupně závislosti. Sociální šetření bylo provedeno dne 15. 6. 2012 a kopie je založena do spisu PK MPSV.

Na jednání MSSZ dne 23. 8. 2012 a následně dne 11. 9. 2012 byl zdravotní stav žalobkyně zhodnocen s výsledkem, že je osobou, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. c) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost). Není schopna zvládat 8 základních životních potřeb. Posudek MSSZ byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí úřadu práce, proti kterému zmocněnec žalobkyně podal odvolání a namítal, že zdravotní stav účastnice řízení nebyl správně posouzen a proto žádá o nové zhodnocení zdravotního stavu. Napadl jednání MSSZ a dalších s tím, že zdravotní stav žalobkyně odpovídá úplné závislosti.

Posudkové zhodnocení – objektivně v PK MPSV:

Žalobkyně je orientována, spolupracující, zrak s brýlovou korekcí, jazyk pláží středem, síla stisku čelisti je slabší. Atrofie svalstva horních končetin s maximem v ramenním pletenci. Oslabení stisku obou rukou, chvílemi křeče prstů pravé horní končetiny, svedla kroužky palce a prstů. Hypotomie svalstva trupu i dolních končetin – není možný žádný aktivní pohyb. Sed s oporou, neschopna stoje ani chůze. Sensibilita v normě.

PK MPSV zhodnotila, že u žalobkyně jde o kongenitální svalovou dystrofii s těžkou myopatií zejména v oblasti ramenních kloubů a pánevních pletenců. Mobilní pouze na elektrickém vozíku, mentálně zcela v normě, orientace všemi kvalitami, sluch zachován, zrak korigován brýlemi při krátkozrakosti. Kardiálně kompenzována, po ránu udávány dechové potíže, sfinkterové funkce zachovány. Četnější infekty dýchacích cest, urologické obtíže a dyspeptické obtíže pro intoleranci laktosy, pravidelná medikace léků na osteoporózu. V oblasti hybnosti horních končetin – není schopna elevace končetin v ramenu, v loktech částečně zachováno. Stran jemné motoriky rukou – ovládá elektrický vozík, ovládá PC, píše na klávesnici pravou rukou, podepíše se. V dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu shledáno těžké funkční poškození pohybového aparátu na podkladě vrozené svalové dystrofie.

Ve zdravotním stavu, který byl doložen odbornými nálezy, neurologickým vyšetřením při jednání PK a se zohledněním výsledků sociálního šetření nebyl shledán podklad pro

nezvládnutí základních životních potřeb v oblasti orientace – plná orientace všemi kvalitami, tj. místem, osobou, časem i situací, dále žalobkyně orientována sluchem i zrakem s použitím kompenzační pomůcky (brýle). V oblasti komunikace – verbálně schopna adekvátní komunikace, schopna čtení, užití klávesnice PC a psaní minimálně pravou rukou. Schopna úchopu pera a podpisu, ovládání tlačítek na elektrickém vozíku, schopna chatování, event. skypu. Při zachování těchto schopností nebyl ve zdravotním stavu shledán podklad pro neschopnost ovládání mobilního telefonu s užitím hlasového odposlechu (tedy bez nutnosti zvedání telefonu k uším). Ve zdravotním stavu tak nebyla shledána neschopnost komunikovat a porozumět se mluvenou řečí, porozumět a dorozumět sepsanou zprávou, porozumět běžným obrazovým symbolům, použít běžné komunikační prostředky.

Námítky zmocněnce, že žalobkyně není schopna užití mobilního telefonu, který není v blízkém dosahu, byla PK MPSV zhodnocena, že tato aktivita spadá do oblasti manipulace s předměty denní potřeby v rámci základní životní potřeby péče o domácnost, která je hodnocena jako nezvládaná.

V posudkovém závěru pak PK MPSV uvedla, že žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby v 8 základních životních potřebách a z tohoto důvodu se považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost).

Po obdržení nového posouzení stupně závislosti osoby žalovaná vyrozuměla o pokračování odvolacího řízení a právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Zmocněnec žalobkyně ve stanovené lhůtě využil písemným vyjádřením svého práva, kdy namítal, že PK MPSV nesprávně zhodnotila schopnost ovládat mobilní telefon. Námítky ve vyjádření byly shledány důvodnými k vyžádání doplňujícího posouzení PK MPSV.

Na jednání PK MPSV dne 24. 4. 2013 byly využity všechny podklady, které byly k dispozici již dříve a dále poznatky z vlastního vyšetření účastnice řízení na jednání PK MPSV dne 6. 2. 2013 i vyjádření jejího zmocněnce ze 3. 4. 2013.

K námítkám zmocněnce žalobkyně PK konstatovala, že žalobkyně je i přes svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav schopna ovládat tlačítka mobilního telefonu a je schopna úchopu mobilního telefonu, neboť funkční stav umožňuje ovládání tlačítek elektrického vozíku, ovládání PC včetně psaní na klávesnici PC, umožňuje úchop pera a minimálně provedení podpisu perem. Dále uvedeno, že při sociálním šetření 16. 7. 2012 žalobkyně sdělila, že zvládne telefonovat, ale že není schopna mobil zvednout. Dále při sociálním šetření uvedla, že v oblasti orientace a komunikace je bez problémů, pouze hůře vidí.

Ukončila střední odbornou školu knihovnickou maturitou a zvažuje pokračování ve studiu.

PK MPSV ve svém posudku neuvádí, že žalobkyně může používat mobilní telefonu, které nevyžadují manuální manipulaci, ale uvádí, že ovládání tlačítek mobilního telefonu,

tedy manuální manipulace s telefonem je schopna. Problémem je případné zvedání telefonu k uchu, nicméně tato činnost není pro užití a tedy i komunikaci s běžným mobilním telefonem podmínkou, neboť žalobkyně je schopna přepnutí tlačítka mobilního telefonu na hlasový odposlech, tedy reproduktor (který je standardní součástí většiny dostupných mobilních telefonů), běžné komunikace prostřednictvím mobilního telefonu, bez nutnosti zvedání telefonu k uchu. Dále je schopna komunikace prostřednictvím skypu, jak rovněž uvádí při jednání PK. Žalobkyně je tedy schopna užití mobilního telefonu, který je v blízkém dosahu a tuto skutečnost lze očekávat při dokumentovaném zdravotním stavu (tj. blízké umístění mobilního telefonu – např. na krku, uchycení na vozíku apod.), neboť jak uvádí sám zmocněnec, mobilní telefon je pro žalobkyni jediným komunikačním kanálem pro přivolání osoby poskytující celodenní péči a nelze tedy předpokládat, že by byl mobilní telefon umístěn mimo její dosah. Pokud by byl mobilní telefon umístěn mimo běžný dosah žalobkyně, spadá hodnocení činnosti podání telefonu z nedosažitelné vzdálenosti do oblasti péče o domácnost, konkrétně pod aktivitu manipulace s předměty denní potřeby a tato neschopnost zvládnutí takového úkonu je uznána.

V posudkovém závěru PK MPSV uvedeno, že tato vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavkům na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 6. 2. 2013.

Po obdržení nového posouzení stupně závislosti osoby žalovaná vyrozuměla o pokračování odvolacího řízení a právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Zmocněnec žalobkyně tohoto práva využil písemným vyjádřením, kde opakovaně namítá, že PK MPSV nesprávně zhodnotila schopnost ovládat mobilní telefon pro účely přivolání pomoci. Námitky ve vyjádření byly PK MPSV zhodnoceny na jednání dne 24. 4. 2013, vyjádření zmocněnce bylo posouzeno jako subjektivní hodnocení namítané neschopnosti v oblasti komunikace a proto nebyly shledány důvody k vyžádání doplňujícího posouzení PK MPSV.

Na základě výše uvedených skutečností žalovaná rozhodla o odvolání na základě návrhů na změnu výše přiznaného příspěvku na péči a nového posouzení zdravotního stavu žalobkyně ze dne 6. 2. a 24. 4. 2013. Z vyžádaných posudků vyplývá, že zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely stanovení posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití kritérií stanovených v právních předpisech, byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr.

Žalovaná zhodnotila, že v odvolacím řízení bylo prokázáno, že žalobkyně splňuje zákonem stanovené podmínky pro poskytování příspěvku na péči v původní výši 8.000 Kč měsíčně a odvolání proto nebylo vyhověno.

Vzhledem k výše uvedenému se žalovaná domnívá, že žaloba není důvodná a navrhovala, aby byla soudem zamítnuta.

Krajský soud v Brně uvádí, že v písemném vyjádření k žalobě žalovaný zrekapituloval celý obsah správního spisu, včetně provedených důkazů, a to posouzení zdravotního stavu žalobkyně, v rámci odvolacího řízení byl zdravotní stav posouzen 2x PK MPSV ČR, když tato vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně, bylo uvedeno, z jakých lékařských nálezů a všech podkladů PK MPSV ČR vycházela, že kromě lékařských nálezů měla k dispozici také sociální šetření provedené úřadem práce.

Pokud jde o přezkoumávané rozhodnutí z 20. 6. 2013 vydané pod č. j. ..., je z tohoto rozhodnutí patrné, že žalovaný vycházel z posudků vypracovaných PK MPSV ČR v rámci odvolacího řízení, když z těchto posudků je v rozhodnutí obsáhle citováno.

V závěru rozhodnutí uvedeno, že na základě výše uvedených skutečností (posudků PK MPSV ČR) Ministerstvo rozhodlo o odvolání žalobkyně a nového posouzení zdravotního stavu účastnice řízení ze dne 6. 2. a 24. 4. 2013 (datum vypracování posudku PK MPSV ČR, Brno). Dále uvedeno v závěru, že z vyžádaných posudků vyplývá, že zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely stanovení posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití kritérií stanovených v právních předpisech, byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr. Uvedeno, že podle ust. § 7 zákona o sociálních službách příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Nárok na příspěvek má osoba uvedená v ust. § 4 odst. 1 zák. o sociálních službách, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládnutí základních životních potřeb, v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8 zákona o sociálních službách. Ministerstvo zhodnotilo, že v odvolacím řízení bylo prokázáno, že účastník řízení splňuje zákonem stanovené podmínky pro poskytování příspěvku na péči v původní výši 8.000 Kč měsíčně a odvolání proto nelze vyhovět.

Žaloba je důvodná.

Skutkové a právní zhodnocení věci soudem.

Krajský soud v Brně po zhodnocení správních spisů dospěl k závěru, že žalovaný jako podklad svého rozhodnutí vzal posudky PK MPSV, pracoviště v Brně ze dne 6. 2. a 24. 4. 2013, což je v pořádku, neboť v řízení o příspěvek na péči je odvolací orgán vázán posouzením zdravotního stavu PK MPSV ČR.

Je to však odvolací orgán, tedy žalovaný, který o nároku rozhoduje a proto je na něm, aby posoudil vypovídací hodnotu posudku, resp. v daném případě obou posudků.

Toto se však v daném případě nestalo, když Ministerstvo práce a sociálních věcí sice uvádí, které podklady byly zásadní pro vydání napadeného rozhodnutí, tyto podklady obsáhle cituje, nicméně v rozhodnutí absolutně absentují úvahy, kterými se žalovaný řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, zvláště za situace, kdy žalobkyně namítá, že není

schopna zvládnout ještě další životní potřebu spočívající v užití komunikačního zařízení, mobilního telefonu.

Podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Takto, jak soud uvedl, však žalovaný nepostupoval, nepostupoval tedy v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Soud proto zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc vrací tomuto orgánu dle § 78 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) k dalšímu řízení.

Při vydání nového rozhodnutí je žalovaný vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku a ten je takový, že při vydání nového rozhodnutí musí žalovaný vycházet důsledně z textu ust. § 68 odst. 3 správního řádu, nemůže tedy v rozhodnutí pouze konstatovat podklady, které byly zásadní při vydání rozhodnutí, musí se s těmito podklady, tedy posudky PK MPSV ČR řádně vypořádat a z rozhodnutí musí být patrný jeho úvahy, kterými se řídil při hodnocení důkazů a při výkladu právních předpisů.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci měla úspěch žalobkyně, v soudním řízení byla zastoupena advokátkou, a proto ji vznikly náklady za právní zastoupení, a to za 2 úkony právní pomoci dle vyhl. č. 177/1996 Sb., 1 úkon právní pomoci za 1.000 Kč (celkem 2.000 Kč) a 2x náklady hotových výdajů advokátky, 2x 300 Kč dle stejné vyhlášky, celkem tedy 2.600 Kč. Tuto částku má povinnost zaplatit žalovaný právní zástupkyni žalobkyně.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 2. července 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně